

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32C/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276031
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120276031.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Závodská cesta 3911/24, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 82,31 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 82,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 82,31 Eur od 08.11.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 13.10.2020, sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 82,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 82,31 Eur od 08.11.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Na odôvodnenie svojho nároku žalobca uviedol, že dňa 02.09.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky N. XXXX, EČV: U., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť Energo PLUS SK s.r.o., IČO: 47 760 231, so sídlom A. Petrovského 2332/10, 010 01 Žilina (ďalej ako poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Š. V., EČV: U., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9529098205. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 53/2019 zo dňa 02.09.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky D. XXXxD T., v čase od 02.09.2019 do 10.09.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 00692019 zo dňa 19.09.2019, splatnú dňa 26.09.2019 na sumu 550,- Eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 02.09.2019 do 10.09.2019, t. j. 9 dní, pričom výška denného nájomného vozidla predstavovala 58,34 Eur bez DPH. V sume 550,- Eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH. Poškodený zároveň dňa 19.09.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9527784658 (9527898639) zo dňa 02.09.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 525,- Eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa

19.09.2019. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.10.2019, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 22.10.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 29.10.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 467,69 Eur. Krátenie poistného plnenia bolo odôvodnené odpočtom nákladov na prevádzku vozidla vo výške 68,77 a poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 550,- Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení do služby vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 22.10.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 08.11.2020, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 82,31 Eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 550,- Eur, uvedenej na faktúre č. 0692019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 467,69 Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku priložil k žalobe Protokol o prenájme náhradného vozidla č. 53/2019, Zmluvu o nájme č. 53/2019 zo dňa 02.09.2019, faktúru č. 0692019, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2019, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 27.09.2019, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Oznámenie o poistnom plnení spolu s prílohou, Detail pohybu Tatra Banka, a.s..

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 27.04.2020 platobný rozkaz, sp. zn. 12Up/672/2020-0, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadne uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Tento nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Žalovaný namietol aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s odôvodnením, že z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. S poukazom na § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia),

považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 27.09.2019 poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho žalovaný považuje za zjavne účelový, žalobca v tejto otázke neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný ďalej namietol uplatňovaný úrok z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že nároky žalobcu, uplatňované v tomto konaní, sú nepreukázané, a neoprávnené a neodôvodnené.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že existenciu svojej aktívnej legitímácie odvodzuje od ust. § 524 Občianskeho zákonníka, poukázal na § 580 Občianskeho zákonníka a napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017. V záujme právnej istoty pri posúdení vecnej legitímácie žalobcu vo väzbe na otázku, či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla, je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínatnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov za prenájom vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odpłaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky) s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať svojim menom na svoj účet (obdobne Krajský súd Bratislava, sp. zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015). V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahradzujúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobca poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, Rozsudok zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019. Tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona o PZP, ani z Občianskeho zákonníka, je podľa žalobcu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia, sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). S poukazom na uvedené a na § 442 ods. 1 OZ a § 15 ods. 1 zákona o PZP je žalovaný v subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. Argumentáciu žalovaného, ktorou spochybňuje čestné prehlásenie poškodeného ako aj samotnú nevyhnutnosť a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, považuje žalobca za

účelovú a bezpredmetnú, keďže ňou žalovaný spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K namietanému nároku na poplatok vo výške 25,- Eur bez DPH žalobca uviedol, že tento poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, a preto je žalovaný povinný ho uhradiť. Dojednanie poplatku bolo súčasťou zmluvy o nájme č. 53/2019, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou, a preto žalobca považuje toto krátenie za svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Uvedený poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, k vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Odpočet tzv. prevádzkových nákladov vo výške 68,77 Eur zo strany žalovaného žalobca považuje za neoprávnené a svojvoľné konanie, a to aj s ohľadom na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. Právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania s poukazom na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR považuje žalobca za nesprávny.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.04.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalobcu v podaní, doručenom súdu dňa 31.03.2021 uviedol, že súhlasí s vykonaním pojednávania v neprítomnosti žalobcu. Právny zástupca žalovaného v podaní, doručenom súdu dňa 14.04.2021, ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalovaného na pojednávaní a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

8. Súd na posudzovaný prípad aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia: § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

9. K námietke nedostatku vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu súd uvádza, že na základe predložených dokladov dospel k záveru, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu. Postúpenie bolo oznámené žalovanému listom poškodeného zo dňa 19.09.2019. Z predmetnej zmluvy vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 550,- Eur bez DPH voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplátne za odplatu vo výške 550,- Eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 0692019. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného - započítavajú a žalovaný si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalovanému bolo preukázateľne oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko oznámenie o poistnom plnení už žalovaný adresoval priamo žalobcovi. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017).

10. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.09.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodenej na žalobcu v celkovej výške 550,- Eur bez DPH, t.j. v celkovej sume vyúčtovanej žalobcom. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému.

11. Súd zároveň konštatuje, že je daná i pasívna vecná legitímácia žalovaného v tomto konaní, kde žalovaný je subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a to vzhľadom na skutočnosť, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného.

12. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že poškodený si požičal osobné motorové vozidlo zn. Š. V., EČV: U. XXXBB od žalobcu na základe písomnej zmluvy o nájme č. 87/2020 zo dňa 02.09.2019, v ktorej si žalobca a poškodený dohodli dobu nájmu a výšku nájomného. Doba nájmu bola dohodnutá na obdobie od 02.09.2019 do 10.09.2019, s denným nájomným 120,- Eur. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 19.09.2019 prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) faktúru č. 0692019 za prenájom vozidla v dĺžke 9 dní v sume 525,- Eur bez DPH a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- Eur bez DPH.

13. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd preukázané, že žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 23.10.2019, že žalovaný ukončil dňa 22.10.2019 šetrenie poistnej udalosti. Z uvedeného oznámenia ďalej vyplývajú o.i. nasledovné skutočnosti: „Priznaná doba na zapožičanie náhradného vozidla 9 dní, počet najazdených km 543. Zníženie o opotrebenie rozdiel technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 543 km, zníženie 0,01 Eur/za 1 km.“.

14. V konaní bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase nehody bola poškodená spoločnosť Energo PLUS Sk s.r.o.. Táto škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd ďalej preukázané, že žalovaný poukázal žalobcovi sumu 467,69 Eur. Z uvedenej listiny vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi dobu prenájom vozidla v dĺžke 9 dní.

15. Keďže žalobca fakturoval predmetnou faktúrou sumu 550,- Eur bez DPH a z Oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že vyplatil poistné plnenie vo výške 467,69 Eur, je zrejmé, že žalovaný krátil plnenie o sumu 82,31 Eur, čo predstavuje sumu žalovanú v tomto konaní.

16. Súd konštatuje, že z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.10.2019 vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi na zapožičanie náhradného vozidla 9 dní, teda zo strany žalovaného nedošlo ku kráteniu v počte dní. Z prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že ku kráteniu poistného plnenia došlo vo vzťahu k nákladom na prevádzku vo výške 68,77 Eur s DPH a k poplatku za pristavenie vozidla vo výške 30,- Eur s DPH. Uvedené skutočnosti ostali medzi stranami sporu sporné. Súd zároveň považoval za nesporné, že sumu poistného plnenia vo výške 467,69 Eur žalovaný žalobcovi vyplatil.

17. Súd ďalej konštatuje, že v danom prípade je dôležitá skutočnosť, že v posudzovanom prípade ide o prenájom vozidla z dôvodu, že poškodený nemohol využívať vlastné vozidlo z dôvodu jeho opravy.

18. Ku kráteniu plnenia na základe odpočtu nákladov za prevádzku počas doby prenájom vozidla súd uvádza, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Rovnako, ako vyplýva zo zmluvy o nájme, poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur (podľa faktúry č. 0692019 ide o sumu 25,- Eur bez DPH) bol medzi zmluvnými stranami riadne dohodnutý. Súd konštatuje, že zo strany žalovaného nebol dôvod na krátenie plnenia v tejto časti (predstavujúcej sumu žalovanú v tomto konaní), nakoľko ide o náklady spojené s prenájomom vozidla.

19. K námietke žalovaného, týkajúcej sa účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným z dopravnej nehody, súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Ako vyplýva z Čestného prehlásenia poškodeného, náhradné vozidlo mal zapožičané z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 02.09.2019 v autoservise, až kým servis opravu vozidla neukončil. Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Súd dodáva, že poškodený nezavinil poškodenie. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inej osobou.

20. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať svoje motorové vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré však v dôsledku poškodenia nemohol dočasne používať. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený vynaloží náklady na prenájom náhradného vozidla a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej poškodený má nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 9.6.2015, sp. zn. 1Cob/85/2015).

21. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...). Podľa názoru súdu ide v danom prípade o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukázanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba je v časti o zaplatenie istiny dôvodná. Žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla sumu vo výške 550,- Eur bez DPH (660,- Eur s DPH), a to na základe zmluvy o nájme. Fakturovaná suma vo výške 550,- Eur bez DPH pozostávala z nájomného za 9 dní vo výške dohodnutého zmluvného nájomného 58,34 Eur s DPH, t.j. 70 Eur s DPH, a z poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH, t.j. 30,- Eur s DPH. Vzhľadom na vykonané dokazovanie má žalobca nárok na plnú sumu dohodnutého nájomného za 9 dní, t.j. 9 x 58,34 Eur bez DPH (t.j. 525,- Eur bez DPH), ako aj na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH, t.j. spolu 550,- Eur bez DPH. Keďže žalovaný poukázal žalobcovi sumu vo výške 467,69 Eur, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná, má žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 82,31 Eur (výrok I.).

23. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania od 08.11.2019 do zaplatenia. Tento nárok odôvodnil tým, že dňa 22.10.2019 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 08.11.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie.

24. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd konštatuje, že žalobcovi priznal okrem nároku na istinu aj nárok na uplatnený úrok z omeškania. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020 sp zn. 8Co/24/2020-133). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi i nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlhovanej sumy od 08.11.2019 až do zaplatenia, keďže žalovaný sa do omeškania s plnením dostal uplynutím 15-dňovej lehoty na zaplatenie poisťného plnenia (výrok I.).

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol úspešný v konaní o zaplatenie istiny, na základe čoho mu súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).